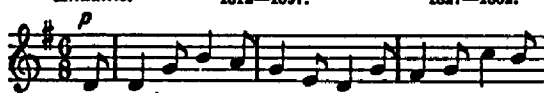
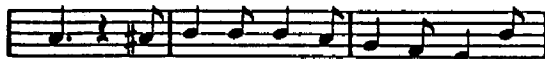


Du undersköna dal

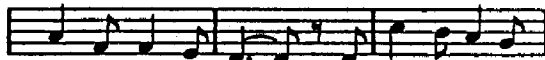
Andante. HERMAN SITHERBERG. 1812—1897. PRINS GUSTAF. 1837—1862.



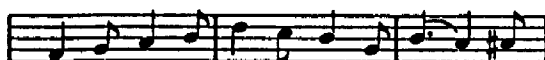
Du under-sköna dal, o säg, du skogens vä-na



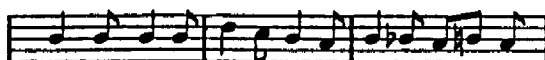
brud*, vem ställ-de hit dig i min väg, vem



gav dig den-na skrud? Vid glittret av din



in-sjö blå, bland di-na dunkla trån jag



kun-de ut-i drömmarstå och ald-rig läng-ta



hän. Far-väl, far-väl, far--väl, du



skö-na dall Far--väl, far-väl, far-



väl, far--väl, du skö-na dall

Och vore jag en duva, här i paradisiak ro med
vännen, som jag håller kär, jag skulle evigt bo. Men
ut i världen bär min stig, min vandring är så lång. O,
dal; jag får blott säga dig uti min enkla sång. Farväl etc.